

Štědrý den
L2,1-20
24.12.2025

Pozdrav:

Ve jménu Boha Otce i Syna i Ducha svatého.

Introit:

Proč se pronárody bouří, proč národy kují marné plány?
Ten, jenž trůní v nebesích, se směje, Panovníkovi jsou k smíchu.

Píseň: 482

Čtení: L2,1-20 kr.

Píseň: 461

Kázání: Iz9,1

*Lid, který chodí v temnotách, uvidí velké světlo;
nad těmi, kdo sídlí v zemi šeré smrti, zazáří světlo.*

Dá se vůbec v temnotě chodit? Nerozbijeme si hlavy o předměty, do kterých narazíme? Nenarazíme do sebe navzájem? Nepobijeme se, protože nerozpoznáme, kdo to myslí dobře a kdo ne?

Není lepší pološero? Jak ale v pološeru, v mlze, ve světlech ztemnělého města najít cíl?

V šeru se můžeme docela bezpečně pohybovat. Sice nerozeznáváme přesně tvary a barvy, ale jde to. V husté mlze je to někdy horší, teprve když na něco narazíme, můžeme změnit směr.

Temnota nesvobody, temnota strachu, temnota bolesti, temnota bezmoci, temnota smrti. Je mnoho temnot, které nás obklopují, a někdy pronikají až do morku kostí.

Možná, že horší než temnota je šero, šed' všednosti, politických půtek, šed' marasmu, se kterým nechceme mít nic společného.

Přesto pisatel mluví o temnotě. Kdybychom totiž nepoznali temnotu, nemohli bychom rozpoznat, kdy zazáří světlo. Temnota naproti světlu. Bez temnoty bychom nerozeznali světlo. Bez světla bychom nerozeznali temnotu.

Možná, že kdykoli se brodíme v tónech šedi, v tónech polostínů, tak se obáváme, že přijde naprostá temnota. Je zajímavé, že se v temnotě dá chodit. Člověk by řekl, že nikoli. V temnotě totiž člověk může být, aniž o tom ví.

Do situace temnoty, do situací všech pološer a polostínů zní Izajášovo volání. Po chození ve tmě nemůže přijít nic jiného než světlo. Po tmě v člověku, v nás, nemůže být nic jiného než světlo. Není to opačně, že by bylo světlo a nyní nás čeká jen tma strachu, zoufalství, sobectví a nelásek. Není tomu tak, že vše skončí temnotou, když někdo zmáčkne pověstný knoflík.

To je to vánoční poselství. Já, ty, svět, vše, co je nám tak drahé a blízké, nespěje do tmy, zániku a smrti. Člověk nemá takovou moc, aby zničil Boží stvoření, Boží svět. Člověk se svými destruktivními sklony nemůže zničit světlo, které dává člověku život. Neboť bez světla slunce život na této zemi zanikne.

Ještě jedna taková drobnost. Pastýři uviděli světlo. To světlo je obklopilo. To světlo zazářilo společně se slávou Boží. Světlo proniklo tmou. Pastýři se vydali na cestu. Možná, že opět bylo to pološero, tma betlémských kopců. Pastýři však uviděli světlo. To světlo totiž v nich zůstalo, proto mohli vyběhnout do tmy. Díky zářícímu světlu mohli pastýři rozpoznat tmou, polostíny, všelijaké mlhy mámení.

A tak vám přeji, aby i letos světlo nad betlémskými kopci ozářilo vaše životy. Přeji vám, aby světlo, které nepřemůže tma a které proniká do nejzazších koutů srdcí, prozářilo nejen vaše životy, ale i životy blízkých. Bože, vyprošuji požehnání a záři světla do temných dnů v příštím roce a dejž, abychom se tu opět sešli.

Amen.

Píseň: 464

Poslání:

Sláva na výsosti Bohu a na zemi pokoj mezi lidmi; Bůh v nich má zalíbení.

Požehnání:

Nechť vám Pán Bůh dá pokoj všelikým způsobem, lásku, která přemáhá nejednu tmou.

Nechť nad vámi Hospodin rozjasní svou tvář a obdaří vás pokojem.

Píseň: 478